

„§ 1. Ved regulering af arbejdsvederlag på grundlag af det reguleringspristal, der beregnes i henhold til lov nr. 83 af 16. marts 1963 om beregning af et reguleringspristal, bortses der ved regulering, som finder sted som følge af de for januar, april, juli og oktober 1968 beregnede reguleringspristal, fra de første 3 points, hvormed reguleringspristallet overstiger 124.

Stk. 2. På overenskomstområder, hvor regulering ikke sker efter intervaller på 3 points i reguleringspristallet, træffes dog af overenskomstparterne i et for hvert område paritetisk sammensat nævn aftale om en ordning med tilsvarende virkning. Kan aftale i nævnet ikke opnås inden den 20. januar 1968, træffes afgørelse inden den 30. januar 1968 af en af nævnet valgt opmand. Kan der ikke opnås enighed om valget, udpeges opmanden af statens forligsinstitution. Udgifter i forbindelse med et paritetisk nævns virksomhed, herunder vederlag til en eventuel opmand, afholdes af det offentlige.

§ 2. Sager vedrørende brud på eller forståelse af de ved nærværende lov ændrede overenskomster behandles ad sædvanlig fagretlig vej.“

Bestemmelsen i lovforslagets § 1, stk. 2, var indføjet under behandlingen i folketinget. Arbejdsministeren stillede ændringsforslag herom i udvalgets betænkning, fordi det fra repræsentanter såvel for 2 points- som fra 3 points-grupperne var tilkendegivet, at man i ordningens gyldighedsperiode ønskede at undgå den skævhed, der ellers kunne opstå mellem dyrtidsreguleringerne på de to områder.

Om baggrunden for lovforslaget udtalte *arbejdsministeren* ved fremsættelsen bl. a.:

„... Statsministeren redegjorde mandag den 20. november 1967 her i tinget for de foranstaltninger, regeringen fandt nødvendige i den situation, som devalueringen af det engelske pund havde skabt. Jeg vil gerne fremhæve, at foranstaltningerne alene var motiveret af den britiske devaluering og de følgevirkninger, den ville få for Danmarks økonomi og for de danske erhverv og dermed for den danske beskæftigelses udvikling. Der måtte i situationen tages et særligt hensyn til, at over halvdelen af vor landbrugseksport afsættes på det britiske marked, og at landbruget i forvejen har betydelige vanskeligheder. Men også hensynet til virkningerne for de øvrige eksporterhverv og til de erhvervsgræne, som konkurrerer